

Rolnummer 2377
Arrest nr. 24/2003 van 12 februari 2003

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag over artikel 8, § 2, van de wet van 13 juli 1976 betreffende de getalsterkte aan officieren en de statuten van het personeel van de krijgsmacht en artikel 39, § 1, eerste lid, van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst, gesteld door de Raad van State.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en A. Arts, en de rechters L. François, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman en E. Derycke, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag*

Bij arrest nr. 103.593 van 15 februari 2002 in zake H. Aspeslagh tegen de Belgische Staat, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 28 februari 2002, heeft de Raad van State de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Schenden artikel 8, § 2, van de wet van 13 juli 1976 betreffende de getalsterkte aan officieren en de statuten van het personeel van de krijgsmacht - geïnterpreteerd, enerzijds, in die zin dat het eveneens het statuut van de kandidaat-beroepsofficieren regelt die, doordat ze uit het actief kader komen, reeds benoemd zijn in de graad van onderluitenant van het actief kader, zoals het tijdelijk kader, en geïnterpreteerd, anderzijds, in die zin dat het eveneens artikel 18 van de wet van 18 maart 1838 houdende organisatie van de Koninklijke Militaire School impliciet heeft opgeheven, en artikel 39, § 1, eerste lid, van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst, geïnterpreteerd in die zin dat het verhindert dat de anciënniteit die voordien in de graden van officier van het actief kader, zoals het tijdelijk kader, werd verworven voor de bevordering in de graad van lager officier in aanmerking wordt genomen, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet,

- doordat zij in die interpretatie de officieren die uit het actief kader komen - in dit geval het tijdelijk kader - en die de opleiding voor beroepsofficier aan de Koninklijke Militaire School volgen, enerzijds, het voordeel ontzeggen van het behoud van het statuut van officier van het actief kader en, anderzijds, verhinderen dat de anciënniteit die in het tijdelijk kader werd verworven in aanmerking wordt genomen voor de bevordering bedoeld in artikel 39, § 1, eerste lid, van de wet van 1 maart 1958,

- terwijl het krachtens artikel 18 van de wet van 18 maart 1838 houdende organisatie van de Koninklijke Militaire School - dat per hypothese impliciet is opgeheven - niet mogelijk is over te gaan tot intrekking van de graad die de officieren uit het actief kader bekleden tijdens hun detachering aan de Koninklijke Militaire School, en terwijl het eveneens niet leidt tot het verlies van het voordeel van hun anciënniteit in de graad van officier van het actief kader,

- en terwijl overigens, enerzijds, artikel 25, § 1, van de wet van 13 juli 1976 bepaalt dat andere tijdelijke officieren in het beroepskader worden opgenomen met behoud van hun graad en hun anciënniteit in die graad, en dat na het slagen voor andere statutaire overgangsexamens op grond waarvan eveneens toegang kan worden verleend tot het kader van de beroepsofficieren via een andere opleiding dan die welke door de Koninklijke Militaire School wordt gegeven en, anderzijds, artikel 25, § 2, van de wet van 13 juli 1976 - dat bevestigt dat de anciënniteit die voordien in het tijdelijk kader werd verworven, behouden blijft maar dat één extra jaar anciënniteit vereist voor de bevordering in de onmiddellijk hogere graad - zelfs uitdrukkelijk is opgeheven bij artikel 59, 5°, van de wet van 21 december 1990 houdende statuut van de kandidaat-militairen van het actief kader, in het voordeel van de genoemde beroepsofficieren ? »

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschied*

De verzoeker voor de Raad van State, die in december 1992 is benoemd in het kader van de beroepsofficieren maar die voordien anciënniteit had verworven in de graden van officier in het actief tijdelijk kader, vordert van het hoge administratieve rechtscollege de vernietiging van verscheidene woorden van het koninklijk besluit van 20 februari 1995, woorden die ertoe leiden dat geweigerd wordt die anciënniteit in aanmerking te nemen voor de bevordering in een graad van lager officier.

De verzoeker is, tussen 27 augustus 1979 en 20 juni 1985, verschillende verbintenissen aangegaan als leerling van de Koninklijke Kadettenschool of van de Koninklijke Militaire School en als leerling luchtvaarttechniek, maar is echter voor geen enkele van de aangevatte opleidingen geslaagd, zodat, op 15 augustus 1985 hij opnieuw de rang van « soldaat » kreeg en voor onbepaalde tijd met verlof werd gezonden. Op 1 november 1985 ging hij een nieuwe verbintenis van vier jaar aan als kandidaat-officier van het tijdelijk kader bij de landmacht. Op 30 september 1986 werd hij aangesteld in de graad van onderluitenant van het tijdelijk kader en toegelaten tot het kader van de officieren van de pantserstroepen en bij koninklijk besluit van 22 oktober 1987 werd hij in die graad benoemd met ingang van 28 september 1987.

Op 16 augustus 1988 ging de verzoeker een verbintenis aan « als kandidaat-beroepsofficier voor onbepaalde duur, die overeenkomt met de periode van (zijn) opleiding tot de datum van (zijn) benoeming in de graad van onderluitenant ». Daardoor, en tot die datum, werd zijn indienstneming als officier van het tijdelijk kader van rechtswege tenietgedaan. Hij kreeg de toestemming om zijn graad van onderluitenant die hij door aanstelling had verkregen te behouden. Hij beëindigde met succes zijn opleiding aan de Koninklijke Militaire School en werd bij koninklijk besluit van 30 december 1992 benoemd in de graad van onderluitenant in het kader van de beroepsofficieren bij de luchtmacht, grondpersoneel, « op 26 december 1992, met - wat de bevorderingsanciënniteit betreft - terugwerkende kracht tot 26 september 1990 ». Bij een arrest nr. 50.673 van 9 december 1994 heeft de Raad van State de terugwerkende kracht van het voormelde besluit vernietigd. Het is naar aanleiding van dat arrest dat het voor de Raad van State aangevochten koninklijk besluit van 20 februari 1995 is genomen.

De verzoeker bekritiseert voornamelijk de berekening van zijn anciënniteit als onderluitenant in het beroepskader, aangezien die anciënniteit doorslaggevend is voor de latere bevorderingen in dat kader. Hij betoogt dat de Koning rekening moest houden met de periode tijdens welke hij de graad van onderluitenant in het tijdelijk kader heeft gehad.

Het verslag van de auditeur belast met het onderzoek van de zaak voor de Raad van State besluit tot de ontstentenis van belang van de verzoeker om reden dat diens anciënniteit in de graad van onderluitenant definitief is vastgesteld op 16 augustus 1998 en dat de data van ranginneming in de hogere graden van luitenant en kapitein niet kunnen worden gewijzigd, aangezien ze aan de anciënniteit in de graad van onderluitenant zijn gekoppeld.

De verzoeker betoogt, zijnerzijds, dat hoewel zijn benoeming in de graad van onderluitenant geen aanvang kon nemen op een latere datum dan 16 augustus 1988, de Koning ervoor kon en, volgens hem, moest zorgen dat ze op een eerdere datum uitwerking kreeg, rekening houdend met zijn benoeming in de graad van onderluitenant in het tijdelijk kader.

In zijn laatste memorie vraagt hij aan de Raad van State om aan het Arbitragehof de voormelde vraag te stellen.

III. *De rechtspleging voor het Hof*

Bij beschikking van 28 februari 2002 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven overeenkomstig artikel 77 van de organieke wet bij op 29 april 2002 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 24 mei 2002.

Memories zijn ingediend door :

- de Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel, bij op 31 mei 2002 ter post aangetekende brief;
- H. Aspeslagh, wonende te 5100 Jambes, avenue de Falichamps 25, bij op 4 juni 2002 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 17 juli 2002 heeft de voorzitter in functie de termijn voor het indienen van een memorie van antwoord verlengd tot 9 september 2002.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 18 juli 2002 ter post aangetekende brieven; bij dezelfde brieven is kennisgegeven van de beschikking van 17 juli 2002.

Memories van antwoord zijn ingediend door :

- H. Aspeslagh, bij op 14 augustus 2002 ter post aangetekende brief;
- de Ministerraad, bij op 30 augustus 2002 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 27 juni 2002 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 28 februari 2003.

Bij beschikking van 19 november 2002 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 11 december 2002.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun raadslieden bij op 21 november 2002 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 11 december 2002 :

- zijn verschenen :
 - . H. Aspeslagh, in eigen persoon;
 - . luitenant-kolonel R. Gerits, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers J.-P. Snappe en A. Alen verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde partijen gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *In rechte*

- A -

Standpunt van H. Aspeslagh, verzoeker voor de Raad van State

A.1.1. De verzoeker wenst in de eerste plaats dat het Arbitragehof een onderzoeksmaatregel neemt en het administratieve dossier dat door de Raad van State is overgezonden aanvult door daaraan het administratieve stuk nr. 6 toe te voegen dat is ingediend door onderluitenant Beauclercq in de zaak G/A 55.044/111-536 (Beauclercq).

Vervolgens schetst hij het wettelijk en reglementair kader binnen hetwelk de prejudiciële vraag, waarvan hij de draagwijdte in herinnering brengt, is gesteld : wordt bij de bevorderingen tot een hogere graad die bij anciënniteit worden toegekend aan de onderofficieren van het beroepskader al dan niet rekening gehouden met de jaren die zij voordien als (onder)officier hebben gepresteerd in het tijdelijk kader ? Voor de verzoeker is het antwoord uiteraard bevestigend. De weigering vanwege de Raad van State in een vroeger arrest dat werd gemotiveerd door de onverenigbaarheid tussen het tijdelijk kader en het beroepskader is niet gegrond. Een dergelijke opvatting houdt, volgens de verzoeker, verscheidene discriminaties in die onder de beoordelingsbevoegdheid van het Arbitragehof vallen.

Volgens de verzoeker schrijft artikel 31, eerste lid, van de wet van 13 juli 1976 voor dat op de tijdelijke militairen de wets- en verordeningsbepalingen van toepassing zijn met betrekking tot het statuut van de beroepsmilitairen, behalve indien die bepalingen onbestaanbaar zijn met de wet van 13 juli 1976. Artikel 18, derde lid, van de wet van 18 maart 1838 houdende organisatie van de Koninklijke Militaire School bepaalt dat « de leerlingen komende uit het actief leger moeten worden beschouwd als gedetacheerd bij de Koninklijke Militaire School en blijven hun soldij en de verscheidene aan hun graad verbonden loonsommen ontvangen ». De hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier is niet onverenigbaar met die van officier van het actief kader, zo vervolgt de verzoeker.

Ten aanzien van artikel 39, § 1, eerste lid, van de wet van 1 maart 1958 is het niet uitgesloten dat de in het tijdelijk kader verworven anciënniteit nog tot voordeel kan strekken van de « vroegere tijdelijke officier » voor de bevordering tot een onmiddellijk hogere graad, ditmaal in het beroepskader. Artikel 5 van de tuchtwet van 14 januari 1975 bevestigt duidelijk de eenheid van graad en anciënniteit, een begrip dat alle militairen met elkaar gemeen hebben : er bestaat geen tijdelijke onderluitenant en een beroepsonderluitenant, maar enkel een onderluitenant. De stelling van onverenigbaarheid mist grondslag en is uitgesloten te meer daar artikel 25, § 1, van de wet van 13 juli 1976 een dergelijke cumulatie verankert door, volgens de verzoeker, uitdrukkelijk te stellen dat andere tijdelijke officieren worden toegelaten tot het beroepskader met behoud van hun graad en hun anciënniteit in die graad. Een normale interpretatie van de statutaire wetten, zo vervolgt hij, maakt het mogelijk zowel te besluiten tot de handhaving van het statuut van officier in het actief kader (dit wil zeggen « komende uit het actief leger ») bij zijn detachering bij de Koninklijke Militaire School als tot de inaanmerkingneming van de jaren die hij heeft gepresteerd als tijdelijk officier bij de latere benoeming in het beroepskader.

In de veronderstelling dat aan artikel 8, § 2, van de wet van 13 juli 1976 en aan artikel 39, § 1, eerste lid, van de wet van 1 maart 1958 de in de prejudiciële vraag beoogde interpretatie wordt gegeven, dan zou men moeten vaststellen dat ten aanzien van bepaalde tijdelijke officieren uit het actief kader, zoals de verzoeker, het voordeel van het behoud van de graad en de anciënniteit wordt tenietgedaan alsmede het voordeel van het recht op bevordering naar anciënniteit, terwijl andere officieren die eveneens uit het actief kader komen, tot het beroepskader kunnen toetreden en niet de aan de verzoeker opgelegde vertraging bij de bevordering moeten ondergaan.

Volgens de verzoeker blijven immers, naast datgene wat hem aanbelangt, het voordeel van het behoud van de graad en de anciënniteit en het voordeel van het recht op bevordering naar anciënniteit verworven voor de officieren van het, bijvoorbeeld tijdelijk, actief kader nadat ze tot het beroepskader zijn toegelaten. Enerzijds, werden die rechten steeds gewaarborgd ten gunste van de officieren van het actief kader door de werking van artikel 18, derde lid, van de wet van 18 maart 1838, die per hypothese impliciet is opgeheven in 1976, en, anderzijds, werden die rechten gehandhaafd ten voordele van de tijdelijke officieren die tot het beroepskader zijn toegelaten via het mechanisme van artikel 25, § 1, van de wet van 13 juli 1976, zoals die gedeeltelijk is opgeheven bij de wet van 21 december 1990.

Het aldus gemaakte verschil in behandeling binnen de categorie van beroepsofficieren uit het actief kader is noch verantwoord noch vatbaar voor verantwoording. Dat verschil kan des te minder worden verantwoord daar het de officieren van het tijdelijk kader bestraft die, zoals de verzoeker, kiezen voor de oudste en moeilijke opleiding aan de Koninklijke Militaire School met het oog op hun toelating tot het beroepskader en die niet ermee volstaan de aanvullende kans te grijpen van een nieuwe opleiding met overstapmogelijkheid die volledig naar keuze van de Koning is vastgesteld. In die interpretatie dient de door de Raad van State gestelde prejudiciële vraag bevestigend te worden beantwoord, ook al is een conforme interpretatie eveneens mogelijk.

Standpunt van de Ministerraad

A.1.2. De Ministerraad onderstreept in de eerste plaats dat het begrip « actief kader », dat meermaals door de verzoeker wordt gebruikt en dat een generieke term die de beroepsmilitairen, de aanvullingsmilitairen, de hulpmilitairen en de tijdelijke militairen omvat en thans ook de militairen korte termijn, hoofdzakelijk tot doel heeft al die militairen te onderscheiden van de miliciens en de reservemilitairen. Binnen het actief kader dienen echter militairen met fundamenteel verschillende statuten. Dat begrip heeft bijgevolg geen enkele relevantie op statutair vlak wat betreft de benoeming, de graad en de graadanciënniteit. Met andere woorden : men wordt steeds benoemd of aangesteld in een zekere hoedanigheid (bijvoorbeeld onderluitenant in het kader van de beroepsofficieren) maar men wordt nooit benoemd of aangesteld in het actief kader. Dat is overigens, zo vervolgt de Ministerraad, de argumentering die wordt becommentarieerd in het verslag van het auditoraat. Elk kader is dus verschillend en wordt geregeld volgens voor dat kader bijzondere statutaire regels. Een militaire loopbaan verloopt binnen een bepaald kader en wordt beëindigd met de uittreding uit dat kader. Het individuele karakter van die verschillende kaders blijkt uit het feit dat de overgang van het ene kader naar het andere enkel is toegestaan wanneer de wet die overgang heeft georganiseerd. Het actieve kader is dus niet een kader binnen hetwelk een loopbaan wordt uitgebouwd. De hoedanigheid van tijdelijk officier is dus welk degelijk onderscheiden van die van beroepsofficier.

In ondergeschikte orde, zo vervolgt de Ministerraad, zou het volkomen onlogisch en onredelijk zijn rekening te houden met de in een ander statuut verworven anciënniteit, te meer daar het om een aanwerving aan de basis gaat.

Artikel 8, § 2, van de wet van 13 juli 1976 wordt in de prejudiciële vraag ook in die zin geïnterpreteerd dat het « eveneens artikel 18 van de wet van 18 maart 1838 houdende organisatie van de Koninklijke Militaire School impliciet heeft opgeheven ». Die interpretatie faalt in rechte : de voormelde bepaling is opgeheven bij de wet van 19 december 1980. Bovendien is de verwijzing naar artikel 18 van de wet van 18 maart 1838 niet relevant in het kader van de problematiek die is opgeworpen in de prejudiciële vraag waarin de optelling van anciënniteit met het oog op een bevordering wordt behandeld. Die niet-relevantie is overigens, zo vervolgt de Ministerraad, onderstreept in het verslag van de auditeur bij de Raad van State. Volgens de auditeur kan de voor de verzoeker meest gunstige hypothese, dit wil zeggen de instandhouding van artikel 18, derde lid, van de wet van 18 maart 1838 en de ruimste aan die bepaling gegeven draagwijdte, namelijk dat ze in die zin wordt begrepen dat ze zich uitstrekt tot het volledige statuut van de betrokkene, geen enkele weerslag hebben op zijn anciënniteit : indien hij zijn hoedanigheid van tijdelijke officier behoudt bij wege van detachering en daarbij tegelijkertijd kandidaat-beroepsofficier is, zou dat een uitzondering zijn waarin de wet zelf voorziet op de regel van het verbod van cumulatie van tegengestelde hoedanigheden.

Cumulatie van hoedanigheden betekent echter niet dat hoedanigheden worden samengesmolten en detachering zou niet tot gevolg kunnen hebben dat ze een overigens verboden interpenetratie van kaders in het leven roept; de situatie van detachering van de kandidaat-beroepsofficier uit het actief leger zou dus moeten worden beschouwd als een voordeel dat door de wet wordt verleend aan een bijzondere categorie van militairen dat, zoals elke uitzondering, die strikt moet worden geïnterpreteerd, zich ertoe beperkt hem het behoud van zijn statuut te garanderen tijdens de duur van zijn studie. Kortom, of de verzoeker zijn graad heeft kunnen behouden tijdens zijn studie aan de Koninklijke Militaire School door de werking van de wet van 1838 of door administratieve tolerantie, heeft geen gevolg voor zijn anciënniteit als beroepsofficier.

Ten slotte is het voor de Ministerraad duidelijk dat de beide in de prejudiciële vraag beoogde categorieën, namelijk, enerzijds, de voormelde tijdelijke officieren die rechtstreeks overgaan naar het kader van de beroepsofficieren, indien zij aan bepaalde wettelijk vastgestelde voorwaarden voldoen, en, anderzijds, de tijdelijke officieren die vrijwillig voor een andere weg kiezen om toegang te hebben tot het kader van de

beroepsofficieren - die van de aanwerving aan de basis via een opleiding aan de Koninklijke Militaire School -, kennelijk niet vergelijkbaar zijn. De bedoeling van de basisopleiding aan de Koninklijke Militaire School bestaat erin onderluitenanten-beroepsofficieren op te leiden die bestemd zijn om operationele functies waar te nemen die met die graad binnen de strijdkrachten overeenstemmen.

Uit operationeel oogpunt kan het dus niet als onredelijk en zeker niet als kennelijk onredelijk worden aangemerkt dat de wetgever niet heeft voorzien in het behoud van de binnen een ander vroeger statuut verworven anciënniteit.

Memorie van antwoord van H. Aspeslagh, verzoeker voor de Raad van State

A.1.3. De verzoeker voor de Raad van State betoogt tevergeefs dat de Ministerraad beweert dat de artikelen 6 tot 32 van de wet van 13 juli 1976 zijn opgeheven met ingang op 15 augustus 1994. Het geschil voor de verwijzende rechter heeft immers betrekking op feiten die zich hebben voorgedaan tussen 1988 en 1992.

De stelling volgens welke de beide categorieën niet vergelijkbaar zijn kan dus niet in aanmerking worden genomen. Doordat de Raad van State de prejudiciële vraag op een overigens zeer gemotiveerde wijze heeft gesteld, heeft hij, zo meent de verzoeker, geoordeeld dat daar niets van aan was.

De stelling volgens welke de officieren die zijn opgeleid via de Koninklijke Militaire School moeten beginnen via de basisgraad, moet eveneens worden verworpen. De organieke wet bevestigt dat de Koninklijke Militaire School beroepsofficieren opleidt, die niet noodzakelijkerwijze de basisgraad moeten hebben.

- B -

Ten aanzien van de draagwijdte van de prejudiciële vraag en de in het geding zijnde bepalingen

B.1. Uit de elementen van het dossier en de feiten van de zaak blijkt dat de prejudiciële vraag betrekking heeft op het verschil in behandeling dat zou voortvloeien uit de twee in het geding zijnde bepalingen in de interpretatie die de Raad van State daaraan geeft, tussen, enerzijds, de officieren uit het tijdelijk actief kader aan wie het voordeel van het behoud van het statuut van officier van het actief kader alsmede het in aanmerking nemen van de anciënniteit die ze in dat kader hebben verworven wanneer zij ervoor hebben geopteerd om, via de opleiding aan de Koninklijke Militaire School, tot het beroepskader toe te treden, zou worden ontzegd, en, anderzijds, andere tijdelijke officieren die zijn toegelaten tot het beroepskader met behoud van hun graad en hun anciënniteit in die graad en zulks na geslaagd te zijn voor andere statutaire overgangsexamens.

B.2.1. Artikel 8 van de wet van 13 juli 1976 betreffende de getalsterkte aan officieren en de statuten van het personeel van de krijgsmacht, waarvan enkel de tweede paragraaf het voorwerp uitmaakt van de prejudiciële vraag, bepaalt :

« § 1. De tijdelijke militairen mogen, volgens de categorie waartoe ze behoren, worden aangesteld in de graad van korporaal en in een of meer graden van onderofficier. De Minister van Landsverdediging bepaalt de voorwaarden van verlening en ontneming van deze aanstellingen. Het verlies van de hoedanigheid van kandidaat-tijdelijke officier of van kandidaat-tijdelijke onderofficier heeft de ontneming tot gevolg van de aanstellingen die in die hoedanigheid werden verleend.

§ 2. De bepalingen van § 1 van dit artikel en van afdelingen 2, 3 en 7 zijn toepasselijk :

- a) op de militaire leerlingen van de Koninklijke Kadettenschool;
- b) op de dienstmensen en wederdienstmensen, kandidaat-beroepsofficieren en kandidaat-beroepsonderofficieren, tot hun benoeming in de graad van onderluitenant of van sergeant, naargelang van het geval. »

B.2.2. Artikel 39, § 1, eerste lid, van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst bepaalt :

« De graden van lager officier worden naar anciënniteit verleend. »

B.2.3. Artikel 18 van de wet van 18 maart 1838 houdende organisatie van de Koninklijke Militaire School, gewijzigd bij de wet van 28 juli 1926, bepaalde tot de vervanging ervan bij artikel 14 van de wet van 22 maart 2001 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de statuten van het militair personeel :

« De leerlingen genieten in de school kost, inwonen en onderhoud. Bij hunne intrede dienen zij een uitzet mede te brengen en, terwijl zij de leergangen van de twee eerste studiejaren volgen, betalen zij een kostgeld waarvan het bedrag ieder jaar, volgens de levensduurte, door den Minister van Landsverdediging wordt bepaald.

De leerlingen onderluitnants moeten het kostgeld niet meer betalen.

De leerlingen die uit het actief leger komen moeten worden beschouwd als gedetacheerd bij de militaire school en zij zullen hun soldij en de verscheidene aan hun graad verbonden sommen blijven ontvangen. »

B.2.4. Artikel 25 van de voormelde wet van 13 juli 1976 bepaalt :

« § 1. De leden van het militaire personeel van het tijdelijke kader worden in het kader van het militaire beroepspersoneel opgenomen met hun graad en hun anciënniteit in die graad; zij worden gerangschikt na de beroepsmilitairen met dezelfde graad en dezelfde anciënniteit in die graad.

§ 2. De tijdelijke officieren en onderofficieren die in het beroepskader worden opgenomen kunnen niet in de onmiddellijk hogere graad worden benoemd dan een jaar na de beroepsmilitairen met dezelfde graad en dezelfde anciënniteit in die graad. »

B.3.1. Zonder dat het noodzakelijk is zich uit te spreken over de vraag of artikel 18 van de wet van 18 maart 1838 al dan niet impliciet is opgeheven vóór de wet van 22 maart 2001 merkt het Hof op dat dit artikel niet tot doel heeft het volledige statuut te regelen van de leerlingen die worden beschouwd als zijnde gedetacheerd bij de Koninklijke Militaire School - en in het bijzonder de vragen in verband met de intrekking van de graad - maar enkel bepaalt dat de genoemde leerlingen hun soldij en de verscheidene aan hun graad verbonden sommen behouden.

B.3.2. Uit wat voorafgaat volgt dat de prejudiciële vraag zonder voorwerp is in zoverre zij inhoudt dat artikel 18 van de voormelde wet van 18 maart 1838 zou hebben verboden over te gaan tot de intrekking van de graad die de officieren van het actief tijdelijk kader hebben bij hun detachering naar de Koninklijke Militaire School.

B.4. In zoverre de prejudiciële vraag het « actief kader » als dusdanig wil vergelijken met het beroepskader of het tijdelijk kader, is zij niet relevant, aangezien, zoals de Ministerraad opmerkt, de term « actief kader » tot doel heeft de militairen in actieve dienst te onderscheiden van de militairen die tot het reservekader behoren, een onderscheid dat geenszins de situatie van de verzoeker voor de Raad van State betreft, noch de zaak die het voorwerp uitmaakt van de prejudiciële vraag.

Ten gronde

B.5. Aldus afgebakend, bestaat het verschil in behandeling waarvan het Hof de bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet dient te beoordelen erin dat de jaren van anciënniteit van de officieren uit het tijdelijk kader alsmede het behoud van het voordeel van dat statuut niet in aanmerking kunnen worden genomen wanneer, zoals te dezen, een officier uit het tijdelijk kader zijn wil te kennen geeft om de graad van officier in het beroepskader via de Koninklijke Militaire School te verwerven, terwijl ze wel in aanmerking zouden worden genomen indien dezelfde officier zou toetreden tot het beroepskader op grond van artikel 22 van de wet van 13 juli 1976.

B.6.1. Om het voordeel van de bepalingen van artikel 25, § 1, van de wet van 13 juli 1976 te kunnen genieten, en met name die met betrekking tot het behoud van de graad en van de anciënniteit, is vereist dat de leden van het militair personeel van het tijdelijk kader zijn toegelaten tot het beroepskader onder de voorwaarden bedoeld in artikel 22 van de voormelde wet.

B.6.2. Artikel 22 van de voormelde wet van 13 juli 1976 bepaalt :

« Kan op zijn aanvraag, in het kader van de beroepsofficieren worden opgenomen, de tijdelijke officier die de volgende voorwaarden vervult :

1° sinds zijn aanvaarding als kandidaat-tijdelijke officier, minstens zes jaar actieve dienst hebben vervuld in het tijdelijk kader van het militaire personeel;

2° aanvaard worden door de Minister van Landsverdediging na gunstig te zijn voorgesteld door zijn hiërarchische chefs;

3° geslaagd zijn voor het examen over de grondige kennis van het Nederlands of van het Frans, zoals bepaald in artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, gewijzigd bij de wetten van 30 juli 1955 en van 13 november 1974;

4° geslaagd zijn voor het examen over de wezenlijke kennis van de andere taal, overeenkomstig artikelen 3 en 4 van dezelfde wet;

5° volgens de regels die de Koning vaststelt, nuttig gerangschikt zijn met het oog op het begeven van het aantal plaatsen dat overeenkomstig artikel 26 wordt vastgesteld;

6° de door de Koning bepaalde vorming met goede uitslag gevolgd hebben. De Koning kan de houders van de diploma's die Hij bepaalt van de vorming vrijstellen. »

B.6.3. Volgens de memorie van toelichting houdt die bepaling « een belangrijke maatregel van sociale promotie in : doel is de meest verdienstelijke tijdelijke militairen, die wensen een loopbaan bij het leger op te bouwen, te belonen » (*Parl. St.*, Senaat, 1975-1976, nr. 822-1, p. 6). Teneinde die doelstelling van sociale promotie te bereiken die, onder de voorwaarden die strikt worden gedefinieerd in voormelde bepaling, wordt toegekend aan de meest verdienstelijke militairen, vermocht de wetgever in artikel 25, § 1, van de wet van 13 juli 1976 redelijkerwijze te bepalen dat die militairen hun graad en hun anciënniteit behouden zodra ze tot het beroepskader worden toegelaten. De wetgever vermocht eveneens, om dezelfde redenen, die voordelen enkel voor te behouden aan de tijdelijke militairen die zijn togetreden tot het beroepskader onder de voorwaarden van artikel 22 van dezelfde wet.

B.7. Aangezien de verzoeker voor de Raad van State vrijwillig heeft gekozen voor een andere toegangsweg tot het beroepskader dan die waarin is voorzien in artikel 22, namelijk de toegang via de Koninklijke Militaire School, behoort hij tot een categorie van tijdelijke militairen die objectief verschillend is van die welke is bepaald in artikel 22 en waaraan de wetgever, rekening houdend met de in B.6.3 in herinnering gebrachte doelstellingen, vermocht niet dezelfde voordelen voor te behouden.

B.8. Het Hof stelt bovendien vast dat, mochten zij hun hoedanigheid van tijdelijk officier behouden en daarbij tegelijkertijd kandidaat-beroepsofficieren zijn, de militairen die tot die categorie behoren hoedanigheden zou cumuleren die de wetgever onverenigbaar heeft willen maken. Een dergelijke cumulatie zou hebben meegebracht dat aan die categorie van militairen die uit het tijdelijk kader komen een voordeel wordt verleend dat niet is toegekend aan de beroepsmilitairen.

B.9. De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zeft voor recht :

Artikel 8, § 2, van de wet van 13 juli 1976 betreffende de getalsterkte aan officieren en de statuten van het personeel van de krijgsmacht en artikel 39, § 1, eerste lid, van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 12 februari 2003.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior